

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DEPARTAMENT RYNKU PRACY

ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa

Tel. 22-529-07-40, fax: 22-529-07-41

Warszawa, dnia 9 marca 2016 r.

DRP-VIII.0212. 178.2016.SK

**Państwo
Wojewodowie,
Starostowie,
Prezydenci Miast na Prawach Powiatu,
Dyrektorzy
Wojewódzkich i Powiatowych
Urzędów Pracy**

Szanowni Państwo,

W związku z licznymi pytaniami dotyczącymi stosowania ograniczenia zawierania umów na czas określony w stosunku do umów o pracę zawieranych w ramach robót publicznych i prac interwencyjnych uprzejmie informuję, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (Dz. U. z 2015r. poz. 149, z późn. zm.), umowy zawierane pomiędzy starostami /powiatowymi urzędami pracy/ a pracodawcami na zorganizowanie robót publicznych i prac interwencyjnych mają zawsze charakter czasowy. Umowy o pracę zawierane przez pracodawców z pracownikami kierowanymi przez urzędy pracy w ramach wskazanych form aktywizacji również mają charakter czasowy, gdyż są one następstwem zawarcia konkretnej umowy pomiędzy urzędem pracy a pracodawcą na konkretny okres czasu. Zatrudnienie w ramach robót publicznych i prac interwencyjnych ma zatem specyficzny charakter. Stanowisko takie potwierdzone zostało przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.10.2002r., sygn. akt I PKN 546/01. Pomimo faktu, iż wyrok ten pochodzi z 2002 r. i dotyczy poprzednio obowiązującej ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu w naszej opinii nadal w pełni znajduje on

zastosowanie gdyż mechanizmy i zasady organizacji robót publicznych i prac interwencyjnych w zakresie czasowości tych umów pozostają nadal te same.

Zgodnie z tym wyrokiem: „Przepis art. 25¹ k.p. nie ma zastosowania do umów o pracę zawieranych z bezrobotnymi w ramach ich zatrudnienia przy robotach publicznych (art. 20 i 21 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56 ze zm.).”.

W uzasadnieniu tego wyroku czytamy m.in. : „(...) Zatrudnienie przy robotach publicznych ma wyłącznie charakter terminowy. Czas jego trwania związany jest z czasem na jaki zorganizowane zostały roboty. Z art. 20 i art. 21 ustawy wynika, że może to być zatrudnienie kilkudniowe, kilkutygodniowe lub kilkumiesięczne, nie przekraczające jednak 12 miesięcy. Wszystko to wskazuje, że regulacja zatrudniania osób bezrobotnych, w tym także dopuszczalności zawierania z nimi umów o pracę na czas określony jest szczególna, częściowo odmienna od powszechnie obowiązującej. I choć zatrudnienie jest wykonywane „na podstawie stosunku pracy”, to jednak nawiązanym w bezpośrednim powiązaniu z wykonywanymi przez państwo zadaniami w zakresie administrowania rynkiem pracy (czy trafniej interweniowania na nim), a nie w ramach swobodnej, choć częściowo kontrolowanej, gry uczestników rynku pracy - pracowników i pracodawców. Inny jest w związku z tym zakres wolności kontraktowania, w tym także swobody wyboru przez pracownika pracodawcy i wyboru przez obie strony rodzaju umowy o pracę. Poprzez zatrudnienie bezrobotnego przy robotach publicznych realizują się nie tylko indywidualne interesy pracownika i pracodawcy, lecz także interes społeczny (lokalny oraz ogólnokrajowy). Powyższe prowadzi do konkluzji, że art. 25¹ k.p. nie ma zastosowania do umów o pracę zawieranych z bezrobotnymi w ramach ich zatrudniania przy robotach publicznych, a to wobec szczególnego uregulowania dopuszczalności odnawiania umów tego rodzaju przepisami ustawy z 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.(...)”.

Uznając, iż argumenty przedstawione przez Sąd Najwyższy pozostają nadal w mocy - w naszej opinii ograniczenia dotyczące zawierania umów na czas określony nie obejmują umów o pracę zawieranych w ramach robót publicznych i prac interwencyjnych.

Jednocześnie pragnę nadmienić, że wyrażone powyżej stanowisko znajdzie w przyszłości odzwierciedlenie w przepisach ustawy.

Z poważaniem

